

[Honoré]

er den problematik, de to forslag rammer ind i.

Må jeg straks sige om det ene forslag, fremskridtspartiets forslag, at det kan vi slet ikke støtte, fordi det forslag indebærer, at der kun skal være én form for dansk udviklingsbistand, nemlig de tosidede statslån. Det vil gå ud over andre og meget værdifulde former for udviklingsbistand, så det må vi med det samme afvise.

Det konservative forslag er i sin tekst meget, meget kort: u-landspolitikken skal omlægges, så den i højere grad forøger dansk beskæftigelse og produktion. Det vil altså sige, at udviklingsbistanden i højere grad skal kombinere u-landenes behov med dansk erhvervsfremme, og hvis der deri ligger, at udviklingsbistanden bliver lige så god som hidtil, men at den i højere grad kommer danske virksomheder end tyske, amerikanske og engelske og andre højt industrialiserede landes virksomheder til gode, så ville det være en fornuftig tankegang at arbejde med.

Nu må jeg sige, at dette forslags nærmere indhold, som fremgår af det bilag, vi har fået med Industrirådets henvendelse til regeringen, omfatter 10 forskellige punkter, og det er lidt svært for mig på baggrund af denne henvendelse helt at se igennem konsekvenserne af den foreslåede omlægning. En bedre kreditmulighed og større risikovillighed, eksportstipendiat er ting, som lyder vældig fornuftige. Kristeligt folkeparti har tidligere interesseret sig en hel del for eksportkredit, men hvad angår statslånene er jeg ikke helt klar over, om det er de konservatives mening, at der skal ske en forøgelse af statslånene, således at projektbistanden tilsvarende bliver nedskåret. Det vil jeg da gerne høre lidt nærmere om.

Det er altså en vigtig problematik, det er der ingen tvivl om, og vi vil gerne arbejde positivt med disse spørgsmål i udvalget.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet må afvise disse to beslutningsforslag fra henholdsvis fremskridtspartiet og det konservative folkeparti. Vi gør det, fordi det vil være i strid med udviklingslandenes interesser at øge bindingen af lånene til udviklingslandene og af bistanden til udviklingslandene i det hele taget. Tværtimod er det deres interesse, at man afbinder disse

lån, disse bistandsydelse, således at de fattige lande får mulighed for at købe ind, hvad de vil, hvor de vil og på de gunstigst mulige betingelser.

Det er også i strid med skatteydernes interesser, og det burde jo dog i hvert fald fænge hos de to partier, der kommer med forslagene, for de danske skatteydere interesser burde jo være at få mest muligt for pengene, og det får man ikke, hvis udviklingslandene må betale overpriser på grund af bindingen. Der er derfor adskillige grunde til at gå ind for, at man tvært imod at gå den vej, som de to partier foreslår, går ind for en afbinding af bistanden.

Dertil kommer som allerede nævnt, at der jo er tale om protektionisme i renkultur der ved, at man forbeholder danske virksomheder at drage nytte af disse statslånsydelse til udviklingslandene. Der er tale om en slags camoufleret erhvervsstøtte. Det kan ikke forbydes, at det konservative folkeparti, der altid har været protektionistisk, kommer med et sådant forslag, og måske heller ikke at fremskridtspartiet kommer med et tilsvarende eller endnu mere vidtgående forslag, og mens man i det ene tilfælde kan tale om ideologisk tradion, kan man måske i det andet tilfælde tale om ideologisk forvirring.

Vi har forståelse for, at der for dansk industri kan være et problem i, at en række udviklingslande vanemæssigt har tætte industrielle og kommercielle forbindelser med tidligere kolonimagter. Det er et problem, som dansk industri selv bør prøve at overvinde. Vi er også opmærksomme på, at selve vor lidenhed selvfølgelig også kan give nogle problemer, men jeg tror på den anden side heller ikke, at dansk industri i dag gør nok for at tiltvinge sig eller få en større andel i ordrene fra de internationale organisationer. En af de ledende folk inden for en af de store internationale bistandsorganisationer har jo udtalt sin undren over, at dansk industri ikke gjorde mere, ikke viste større interesse på dette område.

Fra socialdemokratiets ordførers side og også fra ministeren er der med rette talt om protektionisme i denne forbindelse. Hvis man er imod protektionisme fra regeringens side og fra socialdemokratiets side, så kunne man jo passende lade være med at støtte EFs handelspolitik over for de fattige lande, hvor man laver importbegrænsning for tekstiler,